

“ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਕਲਪ” - “ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੋ”

ਅੱਜ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਧਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਧਾਤਾ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ ਹੋ? ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ ਹੋ? ਯਾਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ ਹੋ? ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਜ਼ਰੂਰਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ ਹੋ? ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ ਹੋ? ਰੂਹਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ ਹੋ? ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ ਹੋ? ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਗ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ, ਸੰਪਰਕ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ ਹੋ? ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ ਹੋ? ਇਹ ਚਾਰਟ ਹਰ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

ਵਿਧਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਵਕਤ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਵਿਧਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਫ਼ਰਾਖ ਦਿਲ। ਸਾਗਰ ਵਾਂਗੂੰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ। ਵਿਧਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਲੈਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ, ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਪਦਮਗੁਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕੱਪੜਾ ਦਿੰਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਐਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੈਣਾ, ਦੇਣਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਮਹਾਨ ਦਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਵਿਧਾਤਾ। ਸਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਦਾ ਨਿਸਵਾਰਥੀ ਹੋਣਗੇ। ਸਵੈ ਸਵਾਰਥ ਤੋਂ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੂਝ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਧਾਤਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸੂਝ ਦੇ ਰਿਗਾਰਡ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸੂਝ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਮਹਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਧਾਤਾ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹੋ? ਵਿਧਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਰਾਜਵੰਸ਼ੀ। ਵਿਧਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਪਾਲਣਹਾਰ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਵਿਧਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਹੋ?

ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੈਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਧਾਤਾ ਕਦੋਂ ਬਣੇਗੇ? ਹੁਣ ਦੇਣਾ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣੋ। ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸੂਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੋਗੇ? ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਾਮ ਚਾਹੀਦਾ, ਮਾਨ ਚਾਹੀਦਾ, ਰਿਗਾਰਡ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਨੇਹ ਚਾਹੀਦਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਵਾਰਥੀ ਅਰਥਾਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਥ ਇਹ ਇੱਛਾਵਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਦੋਂ ਕਰੋਗੇ? ਇਹ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਗਾ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਇੱਛਾ ਵੀ ਰਾਇਲ ਭਿਖਾਰੀਪਨ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਚਾਹੀਏ - ਚਾਹੀਏ ਦਾ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਉਂਦੇ। ਮਿਲ ਗਿਆ, ਬਣ ਗਿਆ ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਖੁੱਦ ਦੀ ਪਰਛਾਈ ਸਮਾਨ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪਾਉਣਾ ਸੀ ਉਹ ਪਾ ਲਿਆ ਫਿਰ ਇਹ ਹੱਦ ਦਾ ਨਾਮ, ਮਾਨ, ਸ਼ਾਨ ਪਾਉਣਾ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੀਤ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੋ। ਜਦੋਂ ਪੰਜ ਤੱਤਵ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਜੀਤ ਮਾਯਾਜੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੀਵਾ। ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਵਿਆਂ ਦੀ ਕਿ ਲੋੜ ਹੈ? ਚਾਹੀਏ ਦੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿੰਦੇ ਜਾਵੇ। ਮਾਨ ਦੇਵੇ, ਲਵੇ ਨਹੀਂ। ਰਿਗਾਰਡ ਦੇ, ਰਿਗਾਰਡ ਲੈ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਵੇ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੇਣਾ ਹੀ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਉਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਣਾ ਲੈਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਨੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇਵਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾ, ਸੰਪਤੀ ਦੇਵਾ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੇਵਾ ਕਹਿ ਕੇ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਇਹ ਚਾਰਟ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੇਵਤਾ (ਲੈਣ ਵਾਲੇ) ਕਿੰਨੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਕ ਆਸ਼ਾਵਾਂ, ਇੱਛਾਵਾਂ ਤਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਹੁਣ ਅਲੇਕਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਚਾਹਨਾ ਵਾਲਾ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਗਣ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹੋ ਮੈਨੂੰ ਰਿਗਾਰਡ

ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਰੀਗਾਰਡ ਦਵਾਓ। ਮੰਗਣ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਇਹ ਰਸਤਾ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੰਜਿਲ ਕਿਥੋਂ ਮਿਲੇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ। ਤਾਂ ਖੁੱਦ ਹੀ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਆਉਣਗੇ। ਸ਼ਾਨ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਮੇਰਾ - ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਸਭ ਤੇਰਾ - ਤੇਰਾ। ਤੁਸੀਂ ਤੇਰਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਤੇਰਾ - ਤੇਰਾ। ਮੇਰਾ - ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਗਵਾ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਸ੍ਰਵ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇਰਾ - ਤੇਰਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਗੁਬੰਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਪਿਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਗੁਬੰਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਹੀ ਮੇਰਾ ਦੀ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹੋ!

ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹੋਗੇ ਮੇਰਾ, ਉਹ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਮੇਰਾ ਇਸ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨ ਦੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ (ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਨਹੀਂ) ਤੇਰਾ ਕਹਾਂਗੇ ਉਤਨਾ ਹੀ ਮਨ ਦੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਾਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ - ਮੇਰੇ ਦੀ ਹੱਦ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਲੇਵਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਾਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ ਕਿ ਸਦਾ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਮਝਾ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਜ਼ੋਨ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਮਹਾਨ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਰਾਸ਼ਟਰ। ਦੇਸ਼ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਅਰਥਾਤ ਮਾਹਦਾਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ।

ਦੂਸਰੇ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ. ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਯੂ. ਪੀ. ਵਾਲੇ ਵੀ ਪਾਵਨਤਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਹਨ। ਸਦਾ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਾਵਨਤਾ ਦੀ ਅੰਜਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਮਹਾਨ ਹੋਏ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸ੍ਰਵ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਾਂ ਹੈਂ ਹੀ ਡਬਲ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਇੱਕ ਯਾਦ ਦਾ ਨਸ਼ਾ, ਦੂਸਰਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਮਿਜ਼ੇਰਟੀ ਇਸ ਡਬਲ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਡਬਲ ਨਸ਼ਾ ਹੀ ਅਨੇਕ ਨਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਵੀ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਚੰਗਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗੀਤ ਸਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਗੰਗਾ, ਜਮੁਨਾ, ਸਰਸਵਤੀ ਤਿੰਨੋਂ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਸੱਚਾ ਅਲ੍ਹਾ ਦਾ ਆਬਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਥਾਨ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਮਧੁਬਨ ਹੈ ਨਾ। ਇਸੇ ਅਲ੍ਹਾ ਦੇ ਆਬਾਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਸਾਰੇ ਸਦਾ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ, ਸਦਾ ਸ੍ਰਵ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਤੇਰਾ - ਤੇਰਾ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਤੇਰਾ - ਤੇਰਾ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਤਾ ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਟੀਚਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ:- ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖੁੱਦ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਪਹਿਲੋਂ ਖੁੱਦ ਸੁਣਦੇ, ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ। ਸੁਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸੁਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਡਬਲ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਾ ਅਰਥਾਤ ਸਹਿਜ ਮਾਯਾਜੀਤ ਬਣਨਾ। ਬਿਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਉਦੋਂ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਸੇਵਾਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਫੁਰਸਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਦ ਫੁਰਸਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਆਵੇਗੀ। ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਹਿਜ ਵਿਜੇਈ ਬਣਨਾ। ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਜ ਵਿਜੇਈ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਿਜੇਈ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤਾਜਾ ਮੇਵਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਜਾ ਫਲ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹੈਲਦੀ ਹੋਣਗੇ। ਡਾਕਟਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਜਾ ਫਲ ਤਾਜ਼ੀ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਖਾਓ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਮਾਨਾ ਵਿਟਾਮਿਨ ਮਿਲਣਾ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਹੋ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਸੇਵਾ ਦਾ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਈ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ - ਸੇਵਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰ ਹੋਵੇ ਸੇਵਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇੰਜ ਨਹੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਨਹੀਂ। ਬੀਮਾਰ ਨੂੰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸੇਵਾਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਗੀ ਤਪਸਵੀ ਤਾਂ ਬਣੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਤਪਸਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਹਨ।

2..ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਸਮਝ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੇ। ਮੈਂ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੈਂ-ਪਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ। ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹੇਗੇ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਹੈ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਇਸ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵੀ ਸਹਿਜ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਕਦੇ ਮੈਂ-ਪਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁੱਦ ਵੀ ਕਦੇ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ, ਕਦੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਕਦੇ ਚਲਦੀ ਕਲਾ। ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਣਗੇ। ਸਦਾ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਸਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਿਮੰਤ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਨਾਲ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉਡਣ ਵਾਲੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਦੋ ਖੰਭ ਹਨ - ਹਿਮੰਤ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹਿਮੰਤ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉੱਥੇ ਥਕਾਵਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕਦੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਕਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰਵ ਦੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਕਾਮਯੋਗ ਹਨ।
